

Jak Lukašenko v 90. letech vyřešil problém “zlodějů v zákoně” a vypořádal se se všemi skupinami organizovaného zločinu v zemi

polec24.cz/blog/jak-lukasenko-v-90-letech-vyresil-problem-zlodeju-v-zakone-a-vyporadal-se-se-vsemi-skupinami-organizovaneho-zlocinu-v-zemi

Peter 008

6. 4. 2023

Jak Lukašenko v 90. letech vyřešil problém “zlodějů v zákoně” a vypořádal se se všemi skupinami organizovaného zločinu v zemi

Jednou z velkých lží je tvrzení, že nelze velký zločin vykořenit, ani výrazně potlačovat. Možná si někteří vzpomenete na ruský seriál Likvidace z Oděsy těsně po válce, kde byl i příběh o tom, jak nelítostně maršál vítězství Žukov zlikvidoval rozbujelou zločinnost. Proti krutému zločinu nelze jednat v rukavičkách. Vše ostatní totiž bossové chápou jako slabost. Na hrubý pytel, hrubá záplata.

Dzen – blog Historie. Osudy. Hrdinové

“Divoká 90. léta” se zapsala do historie jako doba bujení zločineckých organizací, často sdružených do gangů o stovkách členů. Dělo se tak téměř ve všech postsovětských republikách včetně Běloruska, které bylo chutným soustíčkem díky tranzitním trasám do Evropy přes jeho území. V těch letech byla jízda z Moskvy do Berlína přes Brest, a to i ve dne, skutečnou loterií, protože bandité často zastavovali auta, okrádali řidiče a cestující, někdy je i zabíjeli. Jak dosvědčují strohé policejní zprávy z té doby, v každém okrese docházelo k několika vraždám denně, z nichž většinu se nikdy nepodařilo vyšetřit.

V devadesátých letech byly běloruské silnice skutečně nebezpečné

Situace byla kritická – a Lukašenko začal jednat

Celkově situace směřovala ke skutečné katastrofě, ale poté, co byl v létě 1994 zvolen prezidentem Alexandr Lukašenko, se s organizovaným zločinem začalo nemilosrdně bojovat a během několika let byl v republice zcela zlikvidován. Tuto skutečnost dnes uznávají všichni, včetně nepřejícníků současného prezidenta republiky. Jak se Bělorusům podařilo v extrémně obtížných podmínkách devadesátých let to, co se na jiných postsovětských

územích přes veškeré úsilí jejich orgánů činných v trestním řízení nepodařilo?

Alexandr Lukašenko přijal výzvu kriminálního světa

Vše začalo 6. října 1997, kdy ve vchodu do jeho bytového domu v Mogilově vybuchla bomba, která zabila předsedu Mogilovského oblastního výboru a poslance běloruského parlamentu Jevgenije Mikalutského a jeho manželku odvezli s těžkými zraněními do nemocnice. A hned druhý den Lukašenko vydal prohlášení, že *“přijímám výzvu šmejdů, kteří to udělali”*. A varoval, že *„zločincům bude hořet zem pod nohama!“*

O týden později běloruský prezident prohlásil, že na vraždě se podíleli nejen zločinci, ale i některé orgány, které s nimi spolupracovaly, a proto byly orgánům činným v trestním řízení *“zajištěny odpovídající pracovní podmínky”*. A 21. října podepsal dekret o naléhavých opatřeních v boji proti zvláště nebezpečným trestným činům, včetně terorismu. Poskytl rozšířené pravomoci k jejich potírání a také zpřísnil trestní odpovědnost za ně. Dekret platil následující čtyři roky, ale uplatňovala se i další, do této doby veřejně nezveřejněná opatření. Dohromady tato opatření přinesla výsledky.

Jak v Bělorusku během několika let zmizel organizovaný zločin

Poměrně brzy začaly v Bělorusku záhadně mizet kriminální autority. Dne 10. prosince téhož roku 1997 zmizel známý běloruský zločinec Vladimir Klešč přezdívaný “Ščavlik”; v létě 1999 zmizel jeho “kolega” Alexandr Trjačevskij (Traca). O další rok později, poblíž nočního klubu ve Vitebsku, ukončil výstřel odstřelovače život třetího velkého zločince – Gennadije Lukašova (Lukaš). Ve stejné době byli v Mozyru zabití dva vůdci místních gangů – Sergej Dubrov a Nikolaj Gajev, z nichž prvního rovněž zlikvidoval odstřelovač, zatímco druhý byl zastřelen zblízka samopalem.

Právě v této době Lukašenko poprvé naznačil osud zmizelých gangsterů, když během návštěvy Gomelské oblasti řekl, že pokud se – nedej bože – pokusí někde vytvořit kriminální situaci, *“všem jim pootvírají hlavy”*. Všichni zbývající kriminální bossové jsou dobře známí a *“chraň bůh, aby se někdo zašvelil”*, dodal běloruský prezident.

Zleva jsou běloruské zločinecké špičky 90. let: Oleg Rogačev (Rogačjonok), Vladimir Birjukov (Birja), Vladimir Klešč (Vova Ščavlik) a Vjačeslav Krylov (Slavka Kryl).

O něco později Baťka zmínil výše uvedenou autoritu Ščavlika – *“Byl případ, kdy se bandité zachovali nesprávně. Tak kde jsou teď, všichni ti Ščavlíkové?”* Člověk nemusí být mimořádný analytik, aby si spojil fakta do jednoho řetězce.

No a v roce 2011 Lukašenko opět naznačil osud zmizelých zločineckých vůdců, když řekl, že ti, *“kteří neposlechli – jejich kosti shnily”*. To fakticky znamenalo konec organizovaného zločinu jako fenoménu v Bělorusku. I dnes jsou zločiny v této republice buď drobné, nebo osobního a domácího charakteru. Samozřejmě se stále vyskytují případy podvodů a vydírání podnikatelů představiteli místních úřadů a daňových orgánů, ale k žádným větším incidentům zde již dlouho nedošlo.

Bělorusko je dnes republikou bez organizovaného zločinu.

Je to tvrdé, kruté? Pravděpodobně ano, ale výsledek je zřejmý. A co si o tom myslíte vy?

Glosa: Na druhou stranu – je třeba si to uvědomit – potlačení a zmizení takových zločinců zachránilo desítky, možná stovky i tisíce životů a především osudy mnoha a mnoha lidí. Má život takového zločince vyšší cenu než životy „jen“ obyčejných lidí? V minulosti se se zločinci, vrahy a podvodníky nikdy nemazlili. Když se začínaly rušit tresty smrti, jako „plod demokracie“ tak jeden z odpůrců přijetí takových zákonů prohlásil, bohužel si nevzpomenu ani na zemi, ani na jméno, ani kde jsem se to dočetl nebo slyšel a ani jestli si to pamatuji přesně () : „Je to jen snaha zachránit si vaše špinavé krky, protože vy děláte takové zločiny, za které se dříve věšelo bez jakékoliv milosti.“

Přinesl jsem před nedávnem ukázky z vystoupení ruského satirika Zadornova. Ten při vystoupení hovořil i o tom, že jedním ze znaků tak zvané „civilizovanosti“ je i počet sebevražd, kde v Pobaltských zemí jejich počet tehdy stoupal. Přitom hovořil i o Bělorusku: „Kdo v Bělorusku spáchá sebevraždu, toho Baťka posadí do vězení! Ale

žerty stranou, když jsem se ptal jednoho Bělorusa, tak řekl, že počet sebevražd v zemi stoupl bohužel o sto procent. Ptám se a kolik jich je za rok? Dvě!“

<https://dzen.ru/a/Y8Y7REGc3AX901Xb>

Překlad Peter 008

sdíletj na